

[Aksel Larsen.]

som en fællesbenævnelse for lovgivende forsamlinger.

Det er jo ikke rigtigt. Ordet „rigsdag“ er aldeles ikke nogen fællesbetegnelse for lovgivende forsamlinger. Hidtil har det været en fællesbetegnelse for den lovgivende forsamling i Danmark. I Sverige hedder det „riksdagen“, i Norge hedder det „stortinget“ i hvert enkelt land har man sit specielle navn, og det er givet, at hvis den lovgivende forsamling i Danmark kommer til at hedde „folketinget“, kan man ikke med skygge af ret påstå, at dette er udtrykt ved, at man kalder den „rigsdagen“. Det foreliggende forslag til tronfølgelov er beregnet på at skulle træde i kraft ikke under den nuværende grundlov, men under en eventuelt kommende og kun under en eventuelt kommende. Det må da være givet, at både af formelle og reelle grunde bør den lovgivende forsamling have samme betegnelse såvel i grundloven som i den dertil knyttede og dermed forbundne tronfølgelov.

Derfor kan jeg ikke anerkende landstingets begrundelse for ændringen. Dertil kommer, at landstinget ikke har haft nogen afstemning om denne sag; den ærede ordfører for udvalget gjorde sig skyldig i en misforståelse, landstinget skal først i morgen have anden behandling af grundlovsforslaget, hvortil der, såvidt jeg ved, foreligger ændringsforslag om, at den lovgivende forsamling ikke skal hedde folketinget, men rigsdagen, og det bliver så afhængigt af afstemningen, hvilket resultat landstinget kommer til. Det kan man have sin anelse om i øjeblikket, men man kan ikke vide noget om det, før stemmerne er talt op i morgen i landstinget. Det er derfor efter min mening temmelig stærkt, at et landstingsudvalg udfra den betragtning, at der i landstingsudvalget er flertal for ordet rigsdag, vil smugle rigsdagsbetegnelsen ind i tronfølgeloven.

Jeg mener ikke, man kan tillade dette, og jeg vil tilføje, at hvis folketinget akkviescerer ved denne ændring i tronfølgeloven, vil man give en opmuntring til de medlemmer af landstinget, som ønsker at forandre den kommende lovgivende forsamlings navn fra folketing til rigsdag, idet man giver landstinget indtryk af, at folketinget er parat til at bøje sig. Nu er beslutningen om, at den lovgivende forsamling i Danmark, hvis etkammersystemet gen-

nemføres, skal hedde folketinget, vedtaget med så stor majoritet her i tinget, at der ikke burde være tvivl om folketingets opfattelse. Det ligger, såvidt jeg kan se, sådan, at selv i det for betegnelsen folketinget ugunstigste tilfælde, ville ved en fælles afstemning af de to tings medlemmer betegnelsen folketinget alligevel sejre. Så meget mindre grund er der til at akkviescere ved den af landstinget foretagne ændring i tronfølgeloven, og derfor må jeg fastholde mit forslag om at tilbageføre den redaktionelle ændring til den betegnelse, man anvendte, da lovforslaget forlod folketinget, så at der i § 5, stk. 2, ikke skal stå „rigsdagens“, men „folketingets“.

Nu er det desværre sådan, at vi i disse dage, næsten i højere grad end tidligere, har så uendelig meget at gøre herinde; man har så travlt med at få alle mulige lovforslag og ændringsforslag kørt igennem under forhandlingsformer, om hvis forsvarlighed man må have sine berettigede tvivl. Det er desværre også sådan, at de ærede medlemmer i mange tilfælde har en ubehagelig tilbøjelighed til at tænke: lad os hellere sluge en ubehagelig kamel end forlænge opholdet herinde med en time eller to. Jeg tror, at dette påvirker adskillige ærede medlemmer, så at de siger: herregud, lad der bare stå „rigsdagen“, så slipper vi lettere over det.

Jeg mener ikke, man har lov til at optrede på den måde, og jeg vil samtidig sige, at såvidt jeg kan se, skal forslaget til tronfølgelov alligevel tilbage til landstinget af formelle grunde. Der står nemlig i forslaget til tronfølgelov § 7: „Denne lov træder i kraft samtidig med Danmarks Riges Grundlov af“, og så nogle prikker. Jeg tror ikke, dette er en gyldig affattelse, jeg tror ikke, man kan lade et lovforslag stadfæste af kongen, ved at han underskriver noget, som kun er angivet med nogle prikker, hvor man så bagefter kan sætte en dato ind. Jeg tror, det bliver nødvendigt at sætte en dato eller et årstal ind her, for at loven bliver gyldig. Efter de erfaringer, jeg har gjort under disse grundlovs- og tronfølgeforhandlinger med jurister, skal man ikke komme til mig med juristers argumentation for, at det er forsvarligt at have disse prikker stående i lovforslag, der forlader rigsdagen og går til kongens underskrift; det bøjer jeg mig ikke for.

Det er naturligvis ikke min sag at være særlig repræsentant for det formelle, men